

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.07.2014, sp. zn. 21 Cdo 2600/2014, ECLI:CZ:NS:2014:21.CDO.2600.2014.1

Číslo: 41/2015

Právní věta: Zavázala-li se osoba povinná v dohodě účastníků podle ustanovení § 71b zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění účinném do 31. 12. 2012, že svůj dluh s příslušenstvím bude osobě oprávněné splácet v pravidelných měsíčních splátkách, jejichž výše a splatnost byla určena, pod ztrátou výhody splátek, a ocitla-li se osoba povinná v prodlení s úhradou dohodnuté splátky v den její splatnosti, může se osoba oprávněná v době do splatnosti nejbližší příští splátky domáhat návrhem na nařízení exekuce uspokojení celého dluhu (pohledávky) s příslušenstvím, i když osoba povinná splátku, s níž byla v prodlení, po její splatnosti uhradila.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.07.2014

Spisová značka: 21 Cdo 2600/2014

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Exekuce, Notářský zápis, Přípustnost dovolání, Splatnost pohledávky, Vykonatelnost rozhodnutí

Předpisy: § 37 odst. 2 předpisu č. 120/2001Sb. ve znění do 31.12.2012
§ 565 obč. zák.
§ 71b odst. 1 předpisu č. 359/1992Sb. ve znění do 31.12.2012

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Oprávněný se návrhem ze dne 31. 10. 2011, doručeným soudnímu exekutorovi JUDr. T. V., Exekutorský úřad P. (dále též jen „soudní exekutor“), dne 3. 11. 2011, doplněným podáním ze dne 26. 2. 2012, domáhal nařízení exekuce na majetek povinného podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti sepsaného notářem JUDr. Z. M. dne 14. 4. 2010 (dále též jen „exekuční titul“), jímž se povinný zavázal zaplatit mu dluh v částce 1 713 738 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 2,5 % ročně z částky 1 206 925 Kč od 14. 4. 2010 do úplného zaplacení, a to ve splátkách po 5000 Kč měsíčně splatných vždy do patnáctého dne v měsíci počínaje dnem 15. 4. 2010 pod ztrátou výhody splátek. Oprávněný návrh odůvodnil tím, že povinný na vymáhanou pohledávku uhradil celkem devatenáct splátek po 5000 Kč a že poslední splátku uhradil dne 17. 10. 2011, tedy po lhůtě splatnosti. Na základě těchto tvrzení se oprávněný domáhá nařízení exekuce na majetek povinného k úhradě částky 1 618 738 Kč s úrokem z prodlení ve výši 2,5 % ročně z částky 1 206 925 Kč od 14. 4. 2010 do zaplacení.

O k r e s n í s o u d Brno - venkov usnesením ze dne 17. 5. 2012 nařídil exekuci na majetek povinného podle výše označeného exekučního titulu k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 1 618 738 Kč s úroky z prodlení ve výši 2,5 % ročně z částky 1 206 925 Kč od 14. 4. 2010 do zaplacení a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny; provedením exekuce pověřil soudního exekutora JUDr. T. V., Exekutorský úřad P.

K odvolání povinného K r a j s k ý s o u d v Brně usnesením ze dne 24. 10. 2013 usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Odvolací soud vyšel na základě shodných tvrzení účastníků ze zjištění, že částka splatná dle ujednání účastníků obsaženého v exekučním titulu dne 15. 10. 2010 byla uhrazena až po lhůtě splatnosti (ať již dne 17. 10. 2011, jak tvrdil povinný, či dne 19. 10. 2011, jak – po upřesnění svých tvrzení – uvedl oprávněný), a že návrh na nařízení exekuce byl podán až následně, po úhradě této splátky, když soudnímu exekutorovi byl návrh oprávněného doručen dne 3. 11. 2011. Na základě těchto zjištění odvolací soud posuzoval, zda byly dány předpoklady pro nařízení exekuce k vymožení celé pohledávky oprávněného, tj. zda lze mít za to, že podle ustanovení § 565 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, nastala ztráta výhody sjednaných splátek. Odvolací soud nesouhlasil s výkladem tohoto ustanovení povinným v tom směru, že možnost zesplatnění celého dluhu je striktně vázána na dobu, v níž je dlužník v prodlení s úhradou svého dluhu, a naopak zaujal názor, že je-li v tomto ustanovení zakotveno právo požadovat úhradu celého dluhu pro nesplnění některé splátky, je tím míněn nejen stav, kdy splátka není uhrazena vůbec, ale rovněž stav, kdy splátka není uhrazena řádně, tj. ve lhůtě její splatnosti; v případě, že některá ze splátek není ve lhůtě splatnosti uhrazena, je na straně věřitele dána možnost až do splatnosti neblíže příští splátky využít práva požadovat úhradu celého dluhu, tj. uplatnit ztrátu výhody splátek. Akceptace povinným prezentovaného výkladu podle odvolacího soudu nedůvodně zvýhodňuje dlužníka na úkor věřitele, dává dlužníku prostor pro porušování jeho povinností – úhradě splátek po lhůtě splatnosti, když možnost věřitele uplatnit ztrátu výhody splátek je při tomto výkladu ztížena. Pro ilustraci uvedl, že při akceptaci výkladu ustanovení § 565 obč. zák. povinným by dlužník nemohl být postižen uplatněním práva na ztrátu výhody splátek věřitelem v případě, že každou ze splátek by v rozporu s dohodou účastníků či vydaným rozhodnutím hradil až (právě) následujícího dne po její splatnosti. Povinným prezentovaný výklad tedy podle názoru odvolacího soudu nevede dlužníka důsledně k tomu, aby splátky na dluh plnil v souladu s dohodou účastníků či vydaným rozhodnutím ve lhůtě jejich splatnosti, tedy k naplnění účelu ustanovení § 565 obč. zák. Dospěl k závěru, že bylo-li v daném případě mezi účastníky dohodnuto plnění ve splátkách pod ztrátou výhody splátek a splátka splatná k datu 15. 10. 2011 byla povinným uhrazena až po datu její splatnosti, příslušelo oprávněnému až do splatnosti neblíže příští splátky, tedy do 15. 11. 2011, právo domáhat se úhrady celého nesplaceného dluhu, přičemž toto své právo v souladu s ujednáním účastníků a zákonnou úpravou uplatnil dne 3. 11. 2011. Odvolací soud nepřisvědčil rovněž argumentaci povinného, že nařízení exekuce na jeho majetek je v rozporu s dobrými mravy, a v tomto směru odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu, z níž mj. vyplývá, že podání návrhu na nařízení exekuce není výkonem práva ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 obč. zák. Vázán důvody odvolání odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil, neboť neshledal okolnosti bránící vyhovění podanému návrhu.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal povinný dovolání, jehož přípustnost shledává v řešení otázky, která nebyla zčásti doposud rozhodovací praxí vyřešena a zčásti byla odvolacím soudem posouzena v rozporu s dosavadní soudní praxí, a to otázky „přípustnosti nařízení exekuce za situace, kdy se dlužník ocitne přechodně v prodlení s plněním jediné splátky svého dluhu vůči věřiteli dle splátkového kalendáře, a tuto uhradí se zpožděním, ovšem ještě před okamžikem podání návrhu na nařízení exekuce oprávněným, tedy zda je právem oprávněného domáhat se nařízení exekuce i za situace, kdy povinný má vůči věřiteli vyrovnaný veškeré své závazky, které pro něj z uzavřené dohody povinného s věřitelem splátkového kalendáře plynou“. Dovolatel poukazuje na to, že byl v prodlení s úhradou svého dluhu vůči oprávněnému po dobu jednoho kalendářního dne, a opětovně

zastává názor, že právo věřitele žádat zaplacení celé pohledávky trvá vždy pouze po dobu, po kterou je dlužník objektivně v prodlení s úhradou příslušné splátky dle sjednané dohody. Dovozuje, že neuplatněním práva v den, v němž prodlení trvalo, pozbyl oprávněný nárok na zesplatnění celé dlužné částky a že tak nebyly dány předpoklady pro „vydání napadeného usnesení“. Podle jeho názoru je účelem institutu ztráty výhody splátek zajištění jistoty oprávněného, že jeho pohledávka bude uspokojena neprodleně za situace, kdy povinný neplní svůj závazek a kdy oprávněný může mít pochybnosti, že povinný svému závazku hradit v budoucnu dostojí, a že jednodenní prodlení s úhradou jediné splátky nemohlo zavdat u oprávněného podstatný důvod k pochybám o budoucí úhradě dluhu. Podání návrhu na nařízení exekuce oprávněným považuje za rozporné s dobrými mravy, neboť je vedeno úmyslem způsobit mu újmu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 7. 2000, sp. zn. [30 Cdo 1244/99](#)). Navrhl, aby dovolací soud usnesení soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k „novému projednání a rozhodnutí“.

Oprávněný v písemném vyjádření k dovolání poukázal na to, že právo žádat uhrazení celé pohledávky pro včasné nesplnění některé ze splátek uplatnil návrhem na nařízení exekuce v zákonem dané lhůtě, tj. do splatnosti nejbližší příští splátky, a že povinný hradí dohodnuté splátky pravidelně až po datu jejich splatnosti.

N e j v y š š í s o u d dovolání zamítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) postupoval v dovolacím řízení podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013, neboť řízení bylo zahájeno přede dnem 1. 1. 2014 (srov. čl. II bod 2. zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému výroku usnesení odvolacího soudu, jímž bylo usnesení soudu prvního stupně potvrzeno, bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 240 odst. 1 o. s. ř.) se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolací soud dospěl k závěru, že dovolání proti usnesení odvolacího soudu je podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné, neboť v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena otázka, zda věřitel může ve smyslu ustanovení § 565 obč. zák. žádat o zaplacení celé pohledávky pro nesplnění některé splátky pouze v době, kdy je dlužník v prodlení se splacením splátky, či zda v případě prodlení dlužníka se splacením některé splátky může věřitel toto právo uplatnit (podáním návrhu na nařízení exekuce) až do splatnosti nejbližší příští splátky, aniž by bylo rozhodné, zda dlužník splátku, se kterou byl v prodlení, uhradil.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), dospěl Nejvyšší soud k závěru, že dovolání není důvodné.

Právní posouzení věci ve smyslu ustanovení § 241a odst. 1 o. s. ř. je nesprávné, jestliže odvolací soud

věc posoudil podle právní normy (práva hmotného i procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat - vzhledem k tomu, že návrh na nařízení exekuce byl podán dne 3. 11. 2011 - podle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů účinných do 31. 12. 2012 - dále též jen „exekuční řád“ (k tomu srov. čl. IV., bod 1. přechodných ustanovení zákona č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony), podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2013 (srov. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), a podle ustanovení § 71b zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění účinném do 31. 12. 2012.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá exekuční titul, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce (§ 37 odst. 2 ex. ř.).

Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) ex. ř. je exekučním titulem notářský zápis se svolením vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu nebo exekutorský zápis podle § 78 písm. a).

Podle ustanovení § 71b odst. 1 not. ř. notář sepíše na žádost notářský zápis o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí (exekuce) a aby byl takový notářský zápis exekučním titulem, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní.

V posuzované věci je exekučním titulem notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný JUDr. Z. M., notářem v Č. B., dne 14. 4. 2010. V jeho části A, která obsahuje dohodu o uznání závazku, v článku „Za prvé“ je uvedeno, že mezi účastníky tohoto notářského zápisu je nesporné, že ke dni uzavření dohody o uznání závazku činí pohledávka věřitele A., s. r. o., za dlužníkem panem Z. S. (dále také jen „dlužník“ nebo „povinná osoba“) celkem 1 713 738 Kč. V části A, článku „Za druhé“ se účastníci dohodli na tom, že dlužník celou dlužnou částku 1 713 738 Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 2,5 % p. a. jdoucím z částky 1 206 925 Kč od 14. 4. 2010 do úplného zaplacení bude splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 5000 Kč splatných vždy do 15. dne v měsíci počínaje 15. 4. 2010 s tím, že nejprve dlužník bude splácet částku 1 206 925 Kč jako jistinu, následně pak úroky z prodlení z této částky a posléze zbývající část dluhu ve výši 506 813 Kč, vyplývající z vystavených faktur popsanych v článku „Za prvé“ tohoto notářského zápisu, vše pod ztrátou výhody splátek. Totožně v části B, která obsahuje dohodu o svolení k vykonatelnosti notářského zápisu, je v článku „Za třetí“ uvedeno, že dlužník celou dlužnou částku...bude splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 5000 Kč splatných vždy do 15. dne v měsíci počínaje 15. 4. 2010...vše pod ztrátou výhody splátek. Dále je na straně čtvrté notářského zápisu obsaženo svolení k vykonatelnosti, v němž povinná osoba prohlašuje, že pro případ, že ve stanovené lhůtě poslední splátky nesplní svůj závazek vyplývající z uzavřených smluv o nájmu lešení a z dohody o uznání dluhu ze dne 14. 4. 2010 obsažené v článku „Za druhé“ tohoto notářského zápisu a nedojde k úhradě dluhu ve výši 1 713 738 Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 2,5 % p. a. jdoucím z částky 1 206 925 Kč od 14. 4. 2010 do úplného zaplacení tak, jak je uvedeno v přední části tohoto notářského zápisu u jednotlivých daňových dokladů v celém rozsahu, „je tento notářský zápis exekučním titulem podle ustanovení § 274 písm. e) o. s. ř., souhlasí s přímou vykonatelností tohoto notářského zápisu podle citovaného ustanovení a svoluje jako povinná osoba k tomu, aby tento notářský zápis byl vykonatelný co do částky 1 713 738 Kč, včetně úroku z prodlení ...tak, jak je uvedeno v přední části tohoto notářského zápisu u jednotlivých daňových dokladů sníženou o případně uhrazené splátky tak, aby i bez

předchozí žaloby ihned po splatnosti mohla být podle notářského zápisu vedena exekuce oprávněného A., s. r. o., proti povinnému Z. S. pro částku 1 713 738 Kč, včetně úroku z prodlení ...tak, jak je uvedeno v přední části tohoto notářského zápisu u jednotlivých daňových dokladů sníženou o případně uhrazené splátky...“.

Podle ustanovení § 565 obč. zák. jde-li o plnění ve splátkách, může věřitel žádat o zaplacení celé pohledávky pro nesplnění některé splátky, jen bylo-li to dohodnuto nebo v rozhodnutí určeno. Toto právo však může věřitel použít nejpozději do splatnosti nejbližší příští splátky.

Z exekučního titulu vyplývá, že dobu plnění dluhu účastníci sjednali ve splátkách, jejichž výše a splatnost byla určena.

Plnění dluhu ve splátkách je v podstatě plněním po částech s tím rozdílem, že výše a splatnost jednotlivých splátek je předem určena. Při plnění ve splátkách jde vlastně o dvojí dobu splatnosti. Jednak je stanovena doba plnění jednotlivých splátek a zároveň doba splatnosti celé pohledávky je určena poslední splátkou. Závazek pak zaniká postupně, tak jak jsou splátky plněny a prodlení dlužníka se posuzuje u každé splátky zvlášť. Součástí podmínek splatnosti jednotlivých splátek může být i určení, že pro nesplnění některé splátky je věřitel oprávněn žádat celý zbytek pohledávky najednou. Splatnost celé pohledávky (tzv. ztráta lhůt nebo ztráta výhody splátek) nenastává přímo ze zákona, ale záleží na věřiteli, zda toto právo uplatní, tedy zda vyzve dlužníka k zaplacení celého zbytku, popř. zda podá u soudu žalobu na plnění. V každém případě může své právo uplatnit pouze do splatnosti nejbližší další splátky. Pokud tak neučiní a dlužník řádně a včas příští splátku zaplatí, může věřitel vymáhat jen nezaplacenou jednu splátku. Svého práva však může využít kdykoli při vynechání některé z dalších splátek (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2006, sp. zn. [33 Odo 1630/2005](#), a shodně též Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník II. § 460 až 880. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1660).

V komentáři k ustanovení § 565 obč. zák., publikovaném v právním informačním systému ASPI (v listinné podobě FIALA, J., KINDL, M., et al. Občanský zákoník. Komentář. II. díl. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009, str. 1057, bod 8.), je – mimo již shora uvedené – dále nastolena otázka, „zda právo věřitele žádat o zaplacení celé pohledávky trvá vždy po celou dobu, než nastane splatnost následující splátky, anebo zda zaniká v případě, že dlužník splátku, se kterou byl v prodlení, uhradí“. Autoři tohoto komentáře se v něm přiklonili „k závěru, že právo věřitele žádat o zaplacení celé pohledávky trvá vždy pouze po dobu, po kterou je dlužník v prodlení s úhradou příslušné splátky. Ztráta výhody splátek chrání věřitele v případě, že mu dlužník přestane platit a dostane se do prodlení s placením svých závazků, proto by také možnost sesplatnění celého dluhu měla být na prodlení vázána. Prodlení je základním předpokladem pro právo žádat splatnost celé pohledávky, pokud dlužník přestává být v prodlení, odpadá tím důvod, pro který je možnost věřitele žádat splatnost celého dluhu stanovena. Pokud dlužník nemá vůči věřiteli neuhrazenou žádnou splátku po splatnosti, není zde důvod, aby byl celý dluh sesplatněn“.

S tímto názorem, který zastává i dovolatel, dovolací soud nesouhlasí. Nesplnění některé splátky totiž znamená, že splátka nebyla uhrazena v době splatnosti, tedy, že se dlužník dostal s úhradou této splátky do prodlení (shodně srov. též posledně citované dílo na str. 1057, bod 4.). Účelem institutu ztráty výhody splátek zakotveného v ustanovení § 565 obč. zák. tedy není ochrana věřitele pouze pro případ, že dlužník dohodnutou splátku neuhradí vůbec, ale i pro případ, že dohodnutou splátku neuhradí řádně a včas, tj. v době její splatnosti. Nejvyšší soud proto dospěl k závěru, že je-li dlužník v prodlení s úhradou dohodnuté splátky v den její splatnosti, může věřitel v souladu s ustanovením § 565, věty druhé, obč. zák. žádat o zaplacení celé pohledávky (až) do splatnosti nejbližší příští splátky, aniž by bylo rozhodné, zda dlužník splátku, se kterou byl v prodlení, po její splatnosti uhradil.

Tento závěr pro exekuční (vykonávací) řízení znamená, že zavázala-li se osoba povinná v dohodě

účastníků podle ustanovení § 71b zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění účinném do 31. 12. 2012, že svůj dluh s příslušenstvím bude osobě oprávněné splácet v pravidelných měsíčních splátkách s určením jejich data splatnosti pod ztrátou výhody splátek, a ocitla-li se osoba povinná v prodlení s úhradou dohodnuté splátky v den její splatnosti, může se osoba oprávněná v době do splatnosti nejbližší příští splátky domáhat návrhem na nařízení exekuce uspokojení celého dluhu (pohledávky) s příslušenstvím, i když osoba povinná splátku, s níž byla v prodlení, po její splatnosti uhradila.

Odvolací soud tudíž správně dovodil, že při akceptaci výkladu prezentovaného povinným by dlužník nemohl být postižen uplatněním práva na ztrátu výhody splátek věřitelem v případě, že každou ze splátek v rozporu s dohodou účastníků uhradí právě až následujícího dne po její splatnosti a že takový výklad ustanovení § 565 obč. zák. nevede dlužníka důsledně k tomu, aby splátky na dluh plnil v souladu s dohodou účastníků v době jejich splatnosti, tedy k naplnění účelu citovaného ustanovení.

Jestliže v posuzované věci bylo zjištěno, že dohodou obsaženou v exekučním titulu bylo účastníky dohodnuto plnění specifikovaného dluhu ve splátkách, jejichž výše a splatnost byla určena, pod ztrátou výhody splátek a že splátka splatná k datu 15. 10. 2011 byla povinným uhrazena až po datu její splatnosti, je správný závěr odvolacího soudu, že oprávněnému příslušelo až do splatnosti nejbližší příští splátky, tedy do 15. 11. 2011, právo domáhat se návrhem na nařízení exekuce úhrady celého zůstatku dluhu (což oprávněná v souladu s ujednáním účastníků a zákonnou úpravou učinila dne 3. 11. 2011), a pokud – vázán důvody podaného odvolání – neshledal existenci okolnosti bránící vyhovění tomuto návrhu oprávněného.

Jen pro úplnost dovolací soud dodává, že z přehledu placení dluhů povinným přiloženého oprávněným k vyjádření k dovolání vyplývá, že povinný hradí dohodnuté splátky pravidelně po datu jejich splatnosti. Námitka povinného, že jednodenní prodlení s úhradou jediné splátky nemohlo zavdat u oprávněného podstatný důvod k pochybám o budoucí úhradě dluhu, je tedy neopodstatněná.

Dovolání povinného, pokud považuje podání návrhu oprávněným za rozporné s dobrými mravy, není podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné, neboť usnesení odvolacího soudu je v tomto směru zcela v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. [20 Cdo 1131/2009](#)), a není důvod, aby rozhodná právní otázka byla posouzena jinak.

Jelikož usnesení odvolacího soudu je pro řešení otázky, pro niž je dovolání přípustné, věcně správné, a dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř. tak nebyl naplněn, a protože nebylo zjištěno, že by řízení bylo postiženo vadou uvedenou v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř. nebo jinou vadou řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), Nejvyšší soud dovolání povinného podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.